

maal til mig, om noget Eignende ikke kunde være hensigtsmæssigt; jeg skal derom kun bemærke, at dette ingenlunde er nogen ny Tanke for mig. Det er, om jeg ikke fejler, henvedt to Aar siden, at jeg selv lod dette Forhold undersøge, fordi det forekom mig, ligesom det ærede Medlem, at være en i og for sig sund og rigtig Tanke, først at bygge en Landingsbro og saafælgelig senere at udvide den til en Havn, naar Fornødenheden derfor maatte vise sig; men efter Alt, hvad der dengang forelaa mig, maatte jeg opgibe denne Tanke, idet en Udflydningsbro ikke senere vilde kunne blive en integrerende Deel af selve Havneanlægget, og jeg anfaae det ikke for forsvareligt at anvende en dog langt fra ubetydelig Sum for at bygge en Landingsbro, der i ingen Henseende kunde gjøre Byhøbet for en Havn, for senere, maaskee meget kort efter, at bygge en Havn ved Siden af Broen.

Naar jeg saa stærkt anbefaler Anlægget af en Havn ved Esbjerg med tilhørende Jernbane, saa er det ingenlunde, fordi jeg troer, at der, som en æret Taler udtrykte sig, ved Esbjerg skulde kunne dannes et lille Hamborg. Jeg seer Forholdet ganske simpelt og ligefrem saaledes, at der for Tiden kun er een Affætningsvei for en stor Deel af Syllands Producter, navnlig for et af dets Hovedproducter, Creaturer, at denne gamle Affætningsvei nu er ganske anderledes besværet, end den tidligere har været, og at det derfor i mine Tanker er en Nødvendighed at give denne gamle Handelsvei en Concurrent. Det er ingenlunde min Tanke eller min Tro, at denne Trafik, som nu fra Sylland søger sydpaa, skal vende sig udelukkende til Esbjerg, men selv om kun en ringe Deel af Trafikken virkelig vender sig til Esbjerg, vil den være stor nok til at betale Havneanlægget, og selv for den Deel af Trafikken, der ikke søger til Esbjerg, vil Concurrencen med Esbjerg være af meget stor Betydning. — Aliter idag er den samme Indvending fremkommen mod det her foreliggende Forslag, som igaar og tidligere er fremkommen mod Bygningen af Jernbaner nu, den nemlig, at det i og for sig kunde være godt nok at faae disse Anlæg, men at man skulde give Tid og ikke forhaste sig, at man

først maatte lade Landet samle Kræfter og udvikle sig, for at kunne overkomme disse Anlæg. Det forekommer mig imidlertid, at det ligger saa nær, at man netop ved disse Anlæg udvikler selve Kræfterne, og at man, dersom man overhovedet med Hensyn til saadanne Anlæg vilde vente paa, at den Udvikling først havde fundet Sted, som netop disse Anlæg skal fremhjælpe, vilde komme til at vente meget længe. Jeg troer, at Trangen til bedre Communicationsmidler her i Landet er saa stor og føles saa levende, at selv om den eneste Maade at afhjælpe den paa var den høiere Beskatning, som blev antydet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Aints 3die Valgkreds — dog, som det forekommer mig, ikke alene en Beskatning af 2 å 3 Rd. pr. Tde. Hartkorn, men ogsaa en tilsvarende Procent af Indkomsten — vilde man alligevel ikke betænke sig derpaa. Jeg antager altsaa ikke, at den Cuur, som det ærede Medlem foreslog for denne Jernbanefeber, vilde vise sig probat, men jeg troer aldeles ikke, at der er en Nødvendighed tilstede for at forsøge denne Cuur; thi efter min Overbeviisning er Landet meget godt istand til at bære denne Byrde, det er meget godt istand til at tilvejebringe Midler til disse Anlæg uden denne ogsaa i mine Tanker noget heroiske Cuur.

Solstein: En Nordfshavn paa Vestkysten af Sylland har i lang Tid været det Løsen, som vi have stræbt at sydbestigjøre paa en saadan Maade, at vi derved bleve istand til at frigjøre os for den Mellemandel, der i en lang Arrække har virket hemmende paa al den danske Trafik og Udvikling, og opnaae selvstændigt og frit at kunne søge til det store Marked, uafhængigt af den sydlige Side, som hidtil har bemægtiget sig og efter Forholdenes Udvikling har kunnet tilvende sig en stor Deel af Landets Handel. Det er derfor ganske naturligt, at naar en Plan ligger for, der fører os nærmere til dette Maal, har den noget overordentlig Tiltalende ved sig, og det er ikke forunderligt, naar der uden videre findes en varm Stemning for et saadant Forslag. Det har ogsaa staaet saaledes for mig, at Forslaget er forelagt som en Smødefkommen af et Diste, vi i lang Tid have nærret, og